

ket landet op for en indvandring, som nu stiller os over for næsten uløselige problemer. Det er dog temmelig grotesk.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Nu kunne vi jo diskutere længe, hvad der giver et sammenhængende samfund. Det skal jeg lade være med.

Men til det der spørgsmål om, hvad der har virket: Tror hr. Søren Krarup virkelig, at når der er 23 pct. af gruppen, vi taler om, der udgøres af voksne uden børn, når 36,7 pct. udgøres af ugifte mænd og 24,5 pct. af gifte mænd, 33,4 pct. af mænd uden børn og 20,3 pct., når det drejer sig om mænd med børn, at starthjælpen her overhovedet har spillet en rolle for den udvikling, der er foregået? Tror hr. Søren Krarup ikke, at det er den forbedrede beskæftigelsessituation, der faktisk har skabt dette resultat?

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg vil ikke afvise, at også det sidste spiller en rolle. Men jeg vil sige, at en så realistisk mand som hr. Ole Vagn Christensen jo da ikke kan være i tvivl om, at det, at der er en økonomisk fordel ved at søge et arbejde, fører til, at der er flere, der gør det.

Nu er der jo nævnt disse slagteriarbejdere fra Grindsted, burmesere, som opdager, at de kommer på starthjælp, og så ser de, hvor meget de kan tjene som slagteriarbejdere, og det vil de selvfølgelig for enhver pris gøre, og derfor flytter de også med – var det ikke til Hjørring, slagteriet flyttede? Det tror jeg. Det siger jo selvfølgelig noget om, hvordan den menneskelige – som det hedder med et gammelt ord – vindskibelighed, trangen til selvfølgelig at tjene så meget som muligt er en afgørende faktor. Og hvorfor skulle man dog se bort fra den i sådan almindelig ideologisk, politisk fantasteri?

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg er glad for, at hr. Søren Krarup i forbindelse med den gruppe, jeg her trak frem, som er den, der har haft den største beskæftigelsesfremgang, ikke vil udelukke, at det spiller en rolle, at der har været en forbedring af mulighederne for beskæftigelse, altså at starthjælpen ikke har spillet en rolle.

Så er jeg nødt til at vende mig til et andet spørgsmål: Kan den sociale elendighed ikke bli-

ve så stor, at den sådan set er selvforstærkende, og at den derfor også har nogle konsekvenser for børnene, således at hele familien oplever det som en stor nedtur? Og kan starthjælpen ikke her være en væsentlig årsag? Det var det andet samvittighedsspørgsmål til hr. Søren Krarup.

Kl. 18.25

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg mener, at, om man så må sige, en moralsk nedtur, som hr. Ole Vagn Christensen taler om, til syvende og sidst aldrig er et økonomisk spørgsmål, men et moralsk spørgsmål. Når jeg nu har været ude på disse asylcentre og set folk, der bevidst sidder og reducerer sig selv til passive personer uden nogen form for vilje, så siger jeg, at det til syvende og sidst er og bliver et moralsk, et menneskeligt spørgsmål.

Det vil sige, at starthjælpen er ikke nogen årsag til det. Jeg vil sige, at det er og bliver det gældende, at starthjælpen, som den der motiverer folk til at få et arbejde for at tjene mere, kun kan gøre gavn, når det gælder om at blive selvforsørgende.

Det andet er et ulykkeligt problem, at folk synker hen i passivitet, men det er altså et problem, der i hvert fald ikke løses af økonomiske midler.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg tager egentlig bare ordet for at rose hr. Søren Krarup, for hr. Søren Krarups ordførertale viste jo meget godt, at den her diskussion om, hvorvidt det virker eller ej, jo ikke er det, det handler om. Det, det handler om for hr. Søren Krarup, er at sige til folk, der kommer her til landet: I skal ikke have det samme i kontanthjælp som dem, der er født her i landet.

Det var jo fuldstændig klart, og jeg synes da, det er rosværdigt, at vi endelig her har en ærlig mand, der siger, hvad det handler om: Der skal gøres forskel på dem, der er født her i landet, og dem, der kommer – som det hedder hos hr. Søren Krarup – fra den anden side af jordkloden. Ganske almindelig diskrimination. Jeg synes, det er ærligt, tillykke med det.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg bliver jo altid meget, meget bekymret, når jeg bliver rost af hr. Jørgen Arbo-Bæhr. Og jeg